

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/108/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6722010261
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kvietok
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6722010261.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Kvietka a členov senátu JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., MBA, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24. novembra 2022, v trestnej veci obžalovaných F. G. a X. I., stíhaných pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák., konajúc o odvolaní obžalovaných F. G. a X. I. voči rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/52/2022 zo dňa 15.06.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného F. G. a obžalovaného X. I. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 2T/52/2022 zo dňa 15.06.2022 boli obžalovaní F. G. a X. I. uznaní vinnými z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a to za skutok, ktorého sa dopustili na tom skutkovo základe, že

že dňa 02. 01. 2022 v čase asi o 04:00 hod. neoprávnene vnikli na pozemok nachádzajúci sa pri rodinnom dome súp. č. XXX/X na ulici Z. vo I., ktorého spolumajiteľmi a užívateľom sú D.. T. F., nar. XX XX XXXX, F. F., nar. XX. XX. XXXX, obaja trvale bytom Z. terasami XXX/XX, XXX XX X., F.. A. A., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom K. F. XX, a V. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. XXX/X, XXX XX I., ktorý je zároveň jeho užívateľom, a to tak, že preskočili riadne uzamknutú bráničku a vošli do dvora a následne do neuzamknutých voľne prístupných pivničných priestorov uvedeného domu a odtiaľ k uzamknutým vchodovým dverám domu, po čom pošk. V. F., ktorý sa v tom čase nachádzal v priestoroch domu, vchodové dvere otvoril, zapálil svetlo a začal na nich kričať, na základe čoho všetci traja z pozemku ušli.

Za túto trestnú činnosť obž. F. G. okresný súd uložil podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a § 50 ods. 1 Tr. zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov.

Obžalovanému X. I. uložil podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l), n), § 37 písm. m) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona a § 50 ods. 1 Tr. zákona okresný súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Podľa § 60 ods.1 písm. a) Tr. zákona súd uložil obžalovanému X. I. aj trest prepadnutie vecí a to:

- modro-biely plátenný ruksak s nápisom AKZO NOBEL,
- gumená rukavica čierno-zelenej farby,
- gumená rukavica čierno-sivo-zelenej farby,
- gumená rukavica bielo-modrej farby.

Okresný súd vyslovil, že podľa § 60 ods.5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát - Slovenská republika.

Voči tomuto rozsudku podali včas ako osoby oprávnené podať odvolanie obžalovaní F. G. a X. I..

Obžalovaný F. G. podané odvolanie písomne odôvodnil prostredníctvom obhajkyne, v ktorom uviedol, že voči trestu uloženému okresným súdom podal obžalovaný priamo na hlavnom pojednávaní odvolanie, nakoľko sa mu zdal trest neprimerane prísny. K dôvodnosti a opodstatnenosti podaného odvolania poukázal na to, že skutkom nebola spôsobená žiadna škoda, že zo strany obžalovaného išlo o nepremyslený nápad, domnieval sa, že dom je prázdny. Obžalovaný pracuje a má rodinu, má dve maloleté deti, ktoré sú na neho odkázané, v obci je hodnotený kladne. Snaží sa žiť život riadneho občana a do výkonu trestu odňatia slobody už nechce ísť. Vzhľadom na popis skutku sa zdá byť pre neho udelený trest ako neprimerane prísny. Na hlavnom pojednávaní sám obžalovaný navrhol zníženie trestu na dolnú hranicu trestnej sadzby, prípadne udelenie iného druhu trestu, ako navrhovala Okresná prokuratúra Zvolen, teda trest povinnej práce, prípadne peňažný trest. Záverom obžalovaný G. navrhol, aby odvolací súd prehodnotil udelený trest a znížil trest odňatia slobody na výmeru 12 mesiacov s tým, že sa trest podmienene odkladá alebo určil iný druh trestu, ako napr. treste povinnej práce, alternatívne peňažný trest.

Obžalovaný X. I. podané odvolanie priamo na hlavnom pojednávaní nedoplnil o dôvody.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného X. I., za splnenia procesných podmienok v zmysle § 293 ods. 5 Tr. por., obhajkyňa obž. G. sa plne pridržiavala písomného odôvodnenia podaného odvolania. Poukázala na to, že jej klient je po operácii, ale už znovu pracuje. Obhajoba považuje trest uložený za neprimerane prísny, preto navrhla uložiť obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, s primeranou skúšobnou dobou, alternatívne navrhla, aby mu bol uložený trest povinnej práce, prípadne peňažný trest.

Naproti tomu krajský prokurátor navrhol odvolanie oboch obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť, nakoľko má za to, že rozsudok okresného súdu je zákonný a správny vo vzťahu k obom obžalovaným.

Obžalovaný G. sa na verejnom zasadnutí pridržiaval prednesu svojej obhajkyne a požiadal, aby mu bol trest znížený tak, ako to navrhla jeho obhajkyňa.

Na podklade podaných odvolaní Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané, prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Dospel však k záveru, že tak odvolanie obžalovaného F. G., ako aj odvolanie obžalovaného X. I. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v súlade s ust. § 2 ods. 10 Tr. por. a tieto aj správne vyhodnotil jednotlivo, i v ich súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení týchto dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporujú.

Krajský súd nemá preto pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, pretože zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a nimi je jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný F. G. a obžalovaný X. I. v kritickom období, za okolností a spôsobom zisteným v skutkovej vete napadnutého rozsudku sa dopustili trestného činu tak, že dňa 02. 01. 2022 v čase asi o 04:00 hod. neoprávnene vnikli na pozemok nachádzajúci sa pri rodinnom dome súp. č. XXX/X na ulici Z. vo I., ktorého spolumahajiteľmi a užívateľom sú D.. T. F., nar. XX XX XXXX, F. F., nar. XX. XX. XXXX, obaja trvale bytom Z. terasami XXX/XX, XXX XX X., F.. A. A., nar.

XX. XX. XXXX, trvale bytom K. F. XX, a V. F., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Z. XXX/X, XXX XX I., ktorý je zároveň jeho užívateľom, a to tak, že preskočili riadne uzamknutú bráničku a vošli do dvora a následne do neuzamknutých voľne prístupných pivničných priestorov uvedeného domu a odtiaľ k uzamknutým vchodovým dverám domu, po čom pošk. V. F., ktorý sa v tom čase nachádzal v priestoroch domu, vchodové dvere otvoril, zapálil svetlo a začal na nich kričať, na základe čoho všetci traja z pozemku ušli.

Správne preto postupoval okresný súd, keď uznal obžalovaných F. G. a X. I. vinnými z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. b), c) Tr. zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a správne uložil obž. F. G. podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obž. F. G. výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Správne tiež uložil obž. X. I. podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l), n) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 46 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov s tým, že podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. súd obž. X. I. výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil a určil mu skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov. Okresný súd nepochybil ani pri ukladaní trestu prepadnutia veci obž. X. I. s tým, že podľa § 60 ods. 5 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát - Slovenská republika.

Vzhľadom na to, že na skutkové zistenia i právne posúdenia konania obžalovaných sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku a odvolací súd nemá o nich pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na tomto mieste krajský súd poukazuje na to, že povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom. Podľa rozhodnutia ESĽP vo veci Helle verzus Fínsko z 19. decembra 1998 sa odvolací súd pri potvrdení prvostupňového rozhodnutia (zamietnutí odvolania) v princípe môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia súdu nižšieho stupňa. Podľa doterajšej judikatúry Ústavného súdu z citovaných článkov Ústavy a Dohovoru však nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (Mutatis Mutandis I.ÚS 56/01).

K nosnej odvolacej námietke obž. F. G., že trest uložený okresným súdom je v jeho prípade neprimerane prísny, odvolací súd uvádza, že okresný súd pri rozhodovaní o uloženom treste nijakým spôsobom nepochybil, pretože prihliadol na všetky skutočnosti, na ktoré bol v zmysle zákona pri ukladaní trestu povinný prihliadnuť. Trestný zákon v sankcii podľa § 194 ods. 2 Tr. zák. umožňuje páchatelovi uložiť trest odňatia slobody 1 až 5 rokov. Uložený trest obž. F. G. vo výmere 18 mesiacov tak bol uložený na dolnej hranici trestnej sadzby.

Za takéhoto stavu preto krajský súd rozhodol tak, že odvolanie obžalovaných F. G. a X. I. ako nedôvodné zamietol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Uznesenie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednohlasne, pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Tr. por.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.